

Sygn. akt II Cz 982/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSO Bogumił Goraj spr.

Sędziowie: SO Irena Dobosiewicz

SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku B. H.

z udziałem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.

o zapłatę

na skutek zażalenia wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego w Świeciu VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Tucholi z dnia 3 października 2013r. sygn. akt VI Ns 196/13

postanawia: oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

II Cz 982/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 października 2013 roku Sąd Rejonowy w Świeciu VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Świeciu przyznał biegłemu M. B. wynagrodzenie w kwocie 2.496,00 zł za sporządzenie pisemnej opinii. W uzasadnieniu Sąd ten stwierdził, że rachunek biegłego został sprawdzony przez księgowość pod względem formalnym i rachunkowym. Sąd przytoczył treść art. 89 ust. 1 i 2 oraz art. 90 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Zdaniem Sądu przyjęte przez biegłego stawki w zakresie ich podwyższenia z uwagi na skomplikowany charakter sprawy i liczba godzin poświęconych na wydanie opinii (64 godziny) nie budzą wątpliwości.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył wnioskodawca. Wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji ewentualnie o zmianę zaskarżonego postanowienia w całości poprzez zmniejszenie wynagrodzenia biegłemu. Wniósł również o zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych. Zarzucił naruszenia art. 89 i 90 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. Zarzucił, że z uzasadnienia Sądu I instancji nie wynika, ile godzin biegły poświęcił na każdą czynność składającą się na sporządzenie opinii oraz że Sąd nie wskazał z jakich powodów uznał przyjętą przez biegłego stawkę godzinową. Twierdził, że Sąd powinien ustalić wynagrodzenie biorąc pod uwagę niezbędny nakład pracy i nie powinien opierać się na rachunku biegłego. Zdaniem wnioskodawcy 64 godziny na sporządzenie opinii to czas zbyt długi, a czas poświęcony na

samo pisanie spisanie opinii powinien być uwzględniony przez Sąd w 50% albowiem zawiera ona zbędne treści nie stanowiące „wiadomości specjalnych” w rozumieniu art. 278 § 1 k.p.c. Wnioskodawca kwestionował ponadto wysokość podwyższenia przyznanego biegłemu wynagrodzenia.

Odpowiedź na zażalenie wniósł biegły domagając się oddalenia zażalenia. Podniósł, że jest osobą posiadającą odpowiednie kwalifikacje i bogate doświadczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne i podlegało oddaleniu.

W związku z zarzutem naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. należy zauważyć, że o uchybieniu temu przepisowi można by mówić jedynie wtedy, gdyby uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia nie zawierało danych pozwalających na kontrolę tego orzeczenia - tymczasem tak nie jest. Sąd I instancji wskazał podstawę prawną rozstrzygnięcia oraz należycie uzasadnił swoją decyzję.

Analiza zażalenia skarżącego prowadzi do wniosku, że głównym elementem zaskarżenia jest wysokość wynagrodzenia przyznanemu biegłemu za sporządzenie opinii.

Biegły wskazał, że poświęcił na sporządzenie opinii 64 godziny. Za sporządzoną opinię Sąd I instancji przyznał biegłemu wynagrodzenie w wysokości 2496 zł.

Na powyższe 64 godziny składały się:

- zapoznanie się z aktami i ich analiza- 5 godzin,
- opracowanie wystąpienia do Sądu i stron o uzupełnienie braków – 4 godzin,
- zapoznanie się z przepisami, normami, regulaminami - 9 godzin
- analiza i opracowanie dostarczonych materiałów przez uczestnika – 11 godzin
- redakcja opinii oraz powielanie dokumentów – 16 godzin.

Opinia biegłego wraz z znacznikami stanowi część do akt sprawy (k.271-326). Sporządzona została na 35 stronach. Biegły wskazał określone wnioski poprzedzone wyliczeniami opartymi na analizie materiału, którym dysponował.

Zdaniem Sądu Okręgowego czas wskazany przez biegłego w karcie pracy w wymiarze 64 godzin nie jest czasem nadmiernym na sporządzenie opinii.

5 godzin na zapoznanie się z aktami sprawy i ich analizę jest czasem optymalnym, aby biegły mógł podjąć określone czynności w sprawie. Akta sprawy są rozbudowane i wymagały szczegółowej analizy, co mogło biegłemu zająć 5 godzin.

Ponieważ realizacji postanowienia dowodowego Sądu I instancji wymagała dostarczenia przez uczestnika i wnioskodawcę materiałów, których biegły nie posiadał, konieczne było opracowanie wystąpienia do Sądu i wnioskodawcy oraz uczestnika o uzupełnienie braków. Pismo biegłego w tej sprawie znajduje się na kartach 324-326. Jego sporządzenie było niezbędne do sporządzenia opinii. Sporządzenie takiego wystąpienia zajęło biegłemu 4 godziny.

Biegły poświęcił 9 godzin na zapoznanie się z przepisami, normami, regulaminami. Biorąc pod uwagę skomplikowaną materię i konieczność uwzględnienia wielu aktów prawnych oraz aktów wewnętrznych nie jest to czas nadmierny.

Czynności badawcze zajęły biegłemu 11 godzin. Składały się na nie badanie i analiza zebranych danych. Niewątpliwie ta część sporządzania opinii jest najbardziej wymagająca. Wymaga zastosowanie odpowiednich technik i metod badawczych. Biegły szczegółowo przeanalizował w swojej opinii wszystkie konieczne kwestie.

Na redakcję opinii i powielenie dokumentów biegły poświęcił 35 godzin. Czas ten uwzględnia maszynopisanie, edycję oraz oprawę opinii. Czas ponad 4. dni roboczych nie jest czasem wygórowanym na napisanie 35 stron opinii, zawierającej wskazania wyliczeniowe, odwołującej się do przepisów prawnych oraz odnoszącej się do kwestii, które były przedmiotem tezy dowodowej. Wreszcie konieczne było także powielenie samej opinii oraz załączników do niej.

W związku z powyższym zarzut skarżącego dotyczący nadmierności czasu na sporządzenie opinii wskazany przez biegłego jest niezasadny. Opracowanie opinii przez biegłego wymagało skupienia i uwagi w celu skonstruowania treści opinii i wniosków. Wiąże się to z odpowiednią ilością potrzebnego czasu i nakładu pracy do wydania opinii.

Rację ma skarżący, że podstawa podwyższenie wynagrodzenia biegłemu nie może nastąpić automatycznie. Sąd I instancji nie uznał „automatycznie”, że sprawa jest złożona. Analiza samej opinii i prowadzenie postępowania pozwoliły Sądowi I instancji na wysnucie wniosków, iż biegły zajmował się problemem o złożonym charakterze.

W myśl art. 89 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (dalej „kscu”), biegłemu powołanemu przez sąd przysługuje wynagrodzenie za wykonaną pracę oraz zwrot poniesionych przez niego wydatków niezbędnych dla wydania opinii.

2. Wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę ustala się, uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy, a wysokość wydatków, o których mowa w ust. 1 - na podstawie złożonego rachunku.

Zgodnie z § 4 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (dalej „rozporządzenie”), w razie złożonego charakteru problemu będącego przedmiotem opinii, stawka może być podwyższona do 50%, jeżeli biegły ma dyplom ukończenia studiów wyższych lub dyplom mistrzowski oraz pełni funkcję biegłego sądowego nie krócej niż jedną kadencję lub funkcję rzeczoznawcy przez okres co najmniej pięciu lat. Biegły w sprawie ma wykształcenie wyższe oraz jest biegłym sądowym od 14 lat .

Stosownie do treści § 2 rozporządzenia stawka wynagrodzenia biegłych powołanych przez sąd za każdą rozpoczętą godzinę pracy, zwana dalej "stawką", wynosi - w zależności od stopnia złożoności problemu będącego przedmiotem opinii oraz warunków, w jakich opracowano opinię - od 1,28% do 1,81% kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa, zwanej dalej "kwotą bazową". Biegły przy ustalaniu współczynnika stawki godzinowej określił go na 1,7% uwzględniając współczynnik złożoności. Biegły oparł się jednak na nieobowiązujących już przepisach, co zresztą sam przyznał w odpowiedzi na zażalenie.

Minimalne stawka godzinowa dla biegłego na podstawie rozporządzenia wynosi 1,28% (§ 2). Stawkę tę należałoby powiększyć o 50% na podstawie § 4 rozporządzenia, ponieważ biegły spełnia przesłanki z tego przepisu. Sprawa jest bowiem sprawą skomplikowaną, czyli ma złożony charakter, a biegły spełnia warunki podmiotowe z § 4 (ma dyplom ukończenia studiów oraz pełni funkcję biegłego sądowego nie krócej niż jedną kadencję). Stawka 1,28% powiększona o 50% daje stawkę godzinową 1,92%. Biegły ustalając stawkę w wysokości 1,7% (czyli 0,22% mniej niż powinien był) działał zatem na korzyść wnioskodawcy i uczestnika. Również z tego względu nie ma zatem podstaw, by uznać zażalenie wnioskodawcy zasadne.

W związku z powyższym zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.